

СЕКЦІЯ 4

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГОРЕСУРСІВ В УКРАЇНІ

СУЧАСНИЙ СТАН ВИКОРИСТАННЯ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ В УКРАЇНІ

А. М. БРОВДІЙ, доцент кафедри правового забезпечення господарської діяльності *Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова, м. Харків*

А. А. БУЛАНОВА, студентка 3 курсу
Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова, м. Харків

На сучасному етапі розвитку Україна долучилася до процесу використання альтернативних видів енергії і щороку нарощує темпи розвитку відновлюваної енергетики. Законотворчі акти утворили легітимне поле для ефективного застосування альтернативного енергозабезпечення. Вперше в Україні визначено 147 збірників наукових статей на тему використання альтернативних джерел енергоресурсів. Як зазначено, на початку становлення Української державності було надано увагу даному питанню і створено сприятливий економічний режим для розвитку і використання нетрадиційних джерел енергії [1].

У 2003-му році Верховною Радою України було прийнято Закон «Про альтернативні джерела енергії», яким визначено правові, економічні, екологічні та організаційні засади використання альтернативних джерел енергії та забезпечено сприяння розширення їх використання у паливноенергетичному комплексі. Даним законом альтернативна енергетика визначається як сфера енергетики, що забезпечує вироблення електричної, теплової та механічної енергії з альтернативних джерел енергії; закон описує альтернативні джерела енергії до яких належать енергія сонячна, вітрова, геотермальна, енергія хвиль та припливів, гідроенергія, енергія біомаси, газу з органічних відходів, газу каналізаційно-очисних станцій, біогазів, та вторинні енергетичні ресурси, до яких належать доменний та коксівний газ, газ метан дегазації вугільних родовищ, перетворення скидного енергопотенціалу технологічних процесів [2]. Відповідно до «Енергетичної стратегії України на період до 2035 року», прийнятої Кабінетом Міністрів України 18 серпня 2017 року, освоєння нетрадиційних і відновлюваних джерел енергії розглядається як важливий фактор підвищення рівня енергетичної безпеки та зниження антропогенного впливу енергетики на довкілля [4]. Наприкінці 2011 року частка нетрадиційних відновлювальних джерел енергії в енергетичному балансі країни склала лише 7,2%. Даний показник вказує на необхідність пошуків змін в

енергетичному секторі шляхом проведення в державі відповідної енергетичної політики спрямованої на забезпечення виконання тих показників, які визначені «Енергетичною стратегією» України до 2035 р. щодо розвитку альтернативної енергетики [4].

Проблема правового регулювання використання альтернативних джерел енергії нині є надзвичайно актуальною і потребує детального наукового дослідження з метою пошуку шляхів формування та вдосконалення нормативно-правової бази в зазначеній сфері. Окремі питання особливостей правового регулювання використання альтернативних джерел енергії висвітлювались у роботах таких вітчизняних та зарубіжних вчених, як: В. І. Андрейцев, Г. І. Балюк, Я. С. Бенедикт, С. Д. Білоцький, Л. О. Бондар, А. Бредбрук, Ю. В. Ващенко, А. П. Вершинін, О. А. Городов, Г. Д. Джумагельдієва, О. Б. Кишко-Єрлі, Т. Г. Ковальчук, В. М. Комарницький, А. О. Кориневич, М. В. Краснова, Ю. А. Краснова, П. Г. Лахно, А. В. Пастух, О. В. Поліщук, В. Ф. Попондопуло, С. С. Селіверстов, В. І. Семчик, Ю. С. Шемшученко та ін.

Використання потенціалу нетрадиційних джерел енергії в Україні має не лише внутрішнє, але й важливе міжнародне значення як вагомий фактор енергетичної незалежності, протидії змінам клімату планети, покращення загального стану світової безпеки, а також одним з найважливіших стратегічних напрямків розвитку нашої держави.

На даному етапі доцільно стимулювати розвиток нетрадиційної енергетики в нашій країні для синхронізації з найбільш сучасними тенденціями, оскільки очікується, що відновлювані енергетичні ресурси будуть економічно конкурентоспроможними у порівнянні з традиційними джерелами.

Література:

1. Кудря С. О. Нетрадиційні та відновлювані джерела енергії: підручник / С. О. Кудря. – К. : НТУУ «КПІ», 2012. – 492 с.
2. Про альтернативні джерела енергії [Електронний ресурс] : Закон України від 20 лютого 2003 року (№ 555IV). – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/555-15>
3. Аналіз сучасного стану альтернативної енергетики та рекомендації по екологізації паливно-енергетичного комплексу України : Збірник матеріалів II-го Всеукраїнського з'їзду екологів з міжнародною участю / [В. Г. Петрук, С. С. Коцюбинська, Д. В. Мацюк]. – Вінниця. – 2015. – 236 с.
4. Про схвалення Енергетичної стратегії України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність» [Електронний ресурс] : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 серпня 2017 року № 605-р. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/605-2017-%D1%80#n2>